

Lth Beets A1

Geneslet, P.A. de

P. A. de Genestet.

a - N. Beets aan de Genestet

1 (1851)

b - M. H. J. Schoenstedt ^{van} Braam
aan Beets

1 (1872)

c - Blad gedichten

Aan den Heer J. d. Geestbet,
in antwoord op het Opzettel
in uwe Leijde Gedichten. a

Waarlijk Heer & Vriend,

Ik dank u voor de vriendelijke mededeeling
in uw Leijde Gedichten; maar gesehakt
dat het in uwe opzettelheid affingelen
tot in Linnæus dattelste pelling toe?
Ik gelust dat ik de man eenigins ten on-
re in blad tot blad te verstaans?

Ina ommechtig dat ook dit opzettelste geseh
geen gesehinde, want dan is het uwe de
opzettelheid gelaans. Ik zeg ik niet
Ik & maar ik uwe de volgeid; dacht
het uwe & los willen vertheidelen. Zij zijn
het grootte krijn om leden in uwe geseh.

Met overlag u ik uwe uwe de volgende
gedichten". Op het geseh dat in eenigzant
uwe middel een louterekeleke ommeide
de uweheid Lijns. Noythands om alle
verruingse laans Graviteert elke ruupse.

Een geest naar de eenheid, de oorspronkelijk
in zijn rijk, in zijn kracht. Eigenlijk
is een geest een, en het proces dat hij
door alle de phasen zijner ontwikkeling
doorloopt is niet om tot eenheid naauw
aan te bevestigden ^{aan} de eenheid te komen.

Het is de taak is de een een diepere new.
Aankennis, dat is contrasten het punt
in eenheid om te ontdekken, en te ontdekken,
en in de verandering de kiefis natuur
te zijn die op het algemeen sinnen punt
aan te komen. De kiefis natuur ver. om.

Lake en korte met een jinnische
kritiek met ^{de} jinnas Guinias die
wille op te opperen, doch nu een een
nuo jinnische naar loop leste.
En een ~~hante~~ hante alleen voortafje,
de luiden intervalles naar te leste
"Wie ben ik?"

In boni omnis, en lette het een maier
de jinnis uitletinge op uit leste
jinnische, naar mena nu is het hante
de contrasten nog niet met of uit de
diepte of in de oppervlakte komen.

Lieden, men vreed! het is niet
niet kan te, naar om a jinnis hante
en stellig niet om te opperen leste, liden
is te niet in een orgaan, te opperen
felde in het denkbeeld leste, naar.
In de leef de eerste korte periodes, te
nuo verandering, het is gefloten ver.
leste. In het jinnische vrees om uit te opperen.

Men vloemt te dat jinnische hante
hante leste is te opperen te opperen
dat is alle in jinnis jinnische te
de doorleing in de een naar hante.

Het is poey, het is verren, het
is jinnis. Het is leven, en leven is
te opperen.

Hier is aandoeninge uit loogen, hier
is geest en liden; het is jinnis hante
de liden, jinnis om het verren, diepe
toren in een. Men jinnis het hante
het leste te opperen: de jinnis wordt jinnis,
de jinnis naar geortend, de jinnis naar
geortend.

Men jinnis
te opperen
Een hante jinnis in
A. C. van B. B.

4
Leer Geachte Heer,

Op achtienvorigen leeftijd
ontving ik het ruimschaande
Achtstuk van den toen ook
Achtvorigen de Gemeente
als belooning einer gewonnenen
philippine, over begeleiding
van het eerste deel der
"Kosmblomen". Gedurende
de vier jaar die ik in Utrecht
heb doorgebracht heb ik
steeds gehoopt de een of
andere aanleiding te vinden
om het u te bezien en

he. bieden; nu op het
punt staande he. verbroken
wil ik niet langer wachten, en
(Loo, ik hoop, eenige oogen
blikken van voldaening
he schenken, bij het lezen
van die frische, fijn gevoelde
versen, van den jeugtelijken
Dichter, die sine werken
op zo' hoogen prijs stelde,
en die toen nog zo' weinig
kende van des vorschelings
die zijn gemoe later onder
ging.

Overtuigd dat u de
bedreiging, waarmede ik

De vrijheid neem u
dit heel her lesing doe te
kennen, als een bewijs mijner
hoopachting zult willen
aanmerken, en u verzoeken
te gelooven dat de laatste
woorden van het vers, of
durende mijn verblijf al
hier dikwijls bewaarheid zijn
gevonden, neem ik my

Leer gachte Heer
Uwe u hoog achtende
dijnerse

M. Schousteet
geb. van Braam

Utrecht
25 Apr. 72

O Driewerf zalig zij, wier jong^c
en vinalijk hoofd
Lich nog zoo zweepend buigt naar
bloemen en gezangen,
Wier hart in vreugderoos ten d'ich,
Verlied geloof,
Begeerig elk geruisch begevend op
te vangen!
Ook ik geloof, dat God Lijdt vrome
poëzy
Als de Evangelisten, den kindren
heeft gegeven,
In zachte zielen, zoo als gij
Ten hemelsch reisgerang, door Idon,
ker van dit leven!
En daarom, neem van mij dit lied
vol dichtertroost,
Dees weel'gen bundel vol van geurige
gezangen,
Dees frifchen ruiker die zoo zoet
en helder bloest
Dat gij dien vrij ten toev' uws
boezems moogt verlangen,
Een teeder harpgeruisch, vol vrolijk,
heid en lust,

Een zuivere ademtocht van psalmen
En gebeden,
Een lied, vol kalme, troost en
rust
En zachte akkoorden, die u
spreken van 't Verleden:

U spreken van het schoonst en
liefelykst oord op aard
Van morgenwandeling en zalige
avond-uren;
Van 't hartlyk, gastvry Huis, ons
beiden even waard,
Van ons gerecht verblyf, dat nog
te kort moest duren,
Van menig dwaze lui en opge-
wonden tocht,
Van kinderlyk genot en echte
buitenweelde.
En van dien morgen, toen 'k u
Zocht,
En u niet vinden kon en
bitter mij verweelde!

O Deek u ieder blad iets zoets
En geuigs mee
Iets leerryks voor uw hart, gy,
die zoo graag wilt leeren.
Leef gy als Anna, by 't stille
Luyerree
Verreden, zonder ooit iets hoogers
te begeren.
'k Zal u niet spreken van
Minone's wyften dans,
Die vreugd zy ver van u, als
't noodlot van Yolande!
Wees gy, maar met den rozen-
krans
Der reinste vreugde om 't hoofd,
een Engel als Miranda!
Sta vrolyk de oogen op als Lilia,
de Bruid,
Den sluijer opsloeg, die haar
blydschap hield verborgen,
Lief, waar gy treedt, als zy steeds
rozen voor wit,
Een blyde, blaauwe lucht, een
leven zonder zorgen,
En mocht het anders zyn, blik
als van 't lieve paard
Ebella, over 't groen der vudertlyke
Areen,

P. A. De Geestet.

Voor bleeke wangen onvervaard,
Blik gy zoo moedig rond, in al
de Berg van't Leven
Nog lange truische uw hart, by
't luchtig: Ik ben jong!
Wees vrolijk, vroom en goed en vrendel-
"lyk als Aelide,
De Lieve, voor wie meest en liefst
min Dichter zong
Wees ernstig waas het past, maar
kind nog tusschen beide
Buig van dit lied verzaad naar beten
vaak uw hoofd.
En leer in ootmoed mee d'ies
Lielervreugd te smaken
Die leest en lieffest en geloofft,
En haar blyden ardom ge de Englen
Liet genaken.
Zoo moge uw reine ziel dit vroom
Gesang verstaan!
In zulke een werelt, zulke een Eden
moegt gy leven.
Een lied by iedere verdrieff, een troost
by elken zwaan,
Ik vond niets liever en niets beters
te geven.
En immersook voor my is 't d'och feel, leest
Dat gy den dichter mist, dien ik heb liefge,
En hi soms tot uw zacht kreucht
gevoelt
Een Woord zal spreken van Herinnering
Groost en Ligen! -

